

КОМУНІКАТИВНА СКЛАДОВА ЛІДЕРА В СУСПІЛЬСТВІ ЗМІН

Черкашин А. І.¹, Гуторов В.О.²

¹*Національний технічний університет*

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

²*Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, м. Харків*

Спілкування відіграє важливу роль у процесі взаємодії людей. У процесі спілкування люди передають знання, обмінюються досвідом, формують різні вміння та навички, погоджують і координують спільні дії.

Комунікативна компетентність – це система внутрішніх ресурсів, необхідних для побудови ефективної комунікації у визначеному колі ситуацій міжособистісної взаємодії. Це здатність людини встановлювати й підтримувати необхідні контакти з іншими людьми [1]. Комунікація представляє процес обміну інформацією між двома або більше особами, спілкування за допомогою вербальних і невербальних засобів із метою передавання та одержання інформації. Екологічність мовленнєвого висловлювання лідера сприяє успішності комунікації та досягненню певної кооперації у спілкуванні і заперечує конфлікти та деструкцію у спілкуванні. Ефективно управляти процесом спілкування лідеру дозволяє наявність таких якостей: емпатії (уміння бачити ситуацію очима партнерів); доброзичливості (поваги, симпатії, уміння приймати чужу думку, навіть не схвалюючи її, підтримувати інших); автентичності (уміння зберігати своє «Я» у контактах з іншими людьми); конкретності (уміння говорити про конкретні проблеми, дії, можливості колективу, готовності однозначно відповідати на питання); ініціативності (уміння «йти вперед», установлювати контакти, здатність братися за справу в ситуації, яка потребує активного втручання); безпосередності (уміння говорити й діяти напряду); відкритості (готовності відкривати іншим мотиви своїх дій, щирість з оточуючими); участі (уміння виражати свої плани й готовності приймати плани іншої людини) [1]. Наявність розвиненої комунікативної складової лідера дозволяє йому «правильно будувати своє мовлення, проводити публічні виступи, компетентно володіти предметом аргументації, використовувати сучасну техніку промови, створювати у процесі спілкування суб'єкт-суб'єктні відносини, володіти законами мисленнєвої діяльності є запорукою результативності, успішності будь-якої конкретної діяльності лідера» [2].

Література:

1. Грень Л.М., Грибко О.В. Комунікативний компонент лідерського потенціалу державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування: шляхи формування. Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер.: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства: зб. наук. пр. – Харків : НТУ «ХПІ», 2021. – № 2. – С. 33-38.
2. Грень Л.М., Черкашин А. І. Резнік С. М. Структура загальної та професійної культури особистості освітнього лідера. Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер.: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства: зб. наук. пр. – Харків : НТУ «ХПІ», 2021. – № 2. – С.59-67.